

get i værdi, skal fikseringsværdien nedsættes med samme beløb.

Stk. 3. Hvor forskelsværdien for en ejendom i øvrigt ved en senere vurdering end den, der ifølge § 17 danner grundlag for fikseringsværdien, af særlige grunde, jfr. § 77, 2. punktum, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, er gået ned i forhold til forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er blevet mindre end grundværdien, kan amtsrådet efter derom indgivet andragende nedsætte fikseringsværdien tilsvarende.

§ 19. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom, og fikseringsværdien for denne fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan såvel af vedkommende skattepligtige som af kommunalbestyrelsen påklages efter bestemmelserne i afsnit I. G. i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Stk. 2. Såfremt en bygning, der ved den vurdering, der ligger til grund for fikseringsværdien, er vurderet sammen med anden bebyggelse, senere bliver selvstændigt vurderet, kan ejeren, såfremt bygningen helt eller delvis anvendes til beboelse, fremsætte begæring om, at den fikseringsværdi, der i henhold til den i medfør af stk. 1 foretagne fordeling er overført til lodden, nedsættes til det beløb, som fikseringsværdien ville have andraget, såfremt lodden havde været selvstændigt vurderet ved den omhandlede vurdering.

Stk. 3. Begæring i henhold til stk. 2 skal fremsættes over for amtsrådet inden udløbet af året 1962.

Stk. 4. Nedsættelsen af fikseringsværdien får virkning fra det skatteår, fra hvilket ansættelserne ved den selvstændige vurdering lægges til grund.

D. Fritagelse for ejendomsskyld.

§ 20. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have i medfør af bestemmelserne i §§ 7-9 er fritaget for kommunal grundskyld, er ejendommen tillige fritaget for kommunal ejendomsskyld. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for kommunal grundskyld i medfør af bestemmelserne i §§ 7-9, indtræder fritagelse for kommunal ejendomsskyld i det omfang, hvori bygningernes grund, gårdsplads og have er fritaget for kommunal grundskyld.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 7-9 finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår fritagelse for kommunal ejendomsskyld for ejendomme, der er vurderet som bygning på fremmed grund.

§ 21. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan indenrigsministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den kommunale ejendomsskyld, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2 000 m² eller derover, og som i skatteåret 1960-61 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954, jfr. § 5, stk. 2, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 og lov nr. 169 af 7. juni 1958, er i tilsvarende omfang fritaget for kommunal ejendomsskyld efter denne lov.

Stk. 3. En ejendom, der i skatteåret 1960-61 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld, herunder ekstraordinær ejendomsskyld, i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, jfr. § 1, stk. 2, i lov nr. 166 af 24. maj 1955, § 5, stk. 3, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 og § 5 i lov nr. 357 af 27. december 1958, er — sålænge denne skattefritagelse er gældende — i tilsvarende omfang fritaget for kommunal ejendomsskyld efter denne lov.

Stk. 4. Den ved bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter, jfr. § 5, stk. 4, i lov nr. 31 af 15. februar 1957, hjemlede